

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. III. Ex scriptis & Abdia & aliorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Facula
Hæreci-
corum.

piam admoveere ad altare, quàm oleum in luminaria, & incensum tempore sanctæ oblationis. Hæc ibi. Nihil verò mirum, quodd sub nova lege in ædibus sacris, ubi Corpus Christi conficitur, sumitur, asservaturque, & divina majestas sanctissimè colitur atque adoratur, talia habeantur: cum sub lege veteri & candelabrum, & lucernæ, & perpetuus ignis, & aurea vasa, & diversa ornamenta in domo Dei posita fuerint.

Exod. 37
Levit. 6
Exod. 36
& 39.

14.
Assertio
Purgato-
rii.

Istud quoque, quod dicturi sumus, in historiis fide dignis adnotatum est. Cum Stephanus Galliarum Princeps à Nerone evocatus venisset in Italiam, ac deinde rebus ritè gestis, & divinissimo Petro Apostolo Romæ salutato, jam reversus esset in Gallias, unus è militibus ejus Christianis, nomine Heribertus, Arcadii illustris viri filius, lavans se in flumine, subitò submersus atque exitinctus est. Qui die subsequenti à beato Martiale Apostolo, rogatu Stephani & Arcadii, revocatus ad vitam, testatus est palàm esse Purgatorium, in quo animæ fidelium, quorum peccata in hac vita plenè remissa atque deleta non fuerint, ad certum tempus detinentur. Id enim anima ejus à corpore separata certò didicerat. Atque eam ob rem postea sæculari militia relicta, sanctum Martialem secutus est. Plerique hæretici ævi nostri dicunt, Purgatorium nihil aliud esse quàm vanum hominum somnium atque commen-

Funda-
mentum
Purgato-
rii tam
ex Patri-
bus quàm

tum: at nos etiam ex divinis Scripturis eos confutare possumus, ostendereque quodd verè sit Purgatorium. Certè Christus asserens in Evangelio, verbum dictum in Spiritum sanctum non remitti, neque in hoc sæculo, neque in futuro: apertè indicat aliquas culpas remitti post hanc vitam in alio sæculo. Unde in ipsis sacris Litteris legimus, quodd *sancta & salubris sit cogitatio pro defunctis exorare, ut à peccatis solvantur.* Illæ autem animæ defunctorum, quæ adhuc aliquid remittendum vel purgandum habent, & pro quibus oramus, neque in caelo sunt, neque in inferno. Nam si in caelo essent, orationibus fidelium non indigerent; si verò essent in inferno, orationibus iuvare non possent. Quare omnino fateri cogimur, esse Purgatorium in quo retinentur. Etiam si expressis sacrarum Scripturarum verbis Purgatorium comprobari non posset; quia tamen Ecclesia (quæ veritatis columna est) credit esse Purgatorium, nos nihil de ea re dubitare debemus.

ex Dri-
turu.

Matt. 11

2 Mach. 12

Maximè
ex Ecclē-
siæ aucto-
ritate.

CAPUT III.

Ex scriptis S. Abdie & aliorum.

1. Abdias Missæ Sacrificium agnoscit, & sacrum velamen virginum Deo consecratarum.
2. Basilicas item in honorem Sanctorum Deo dedicatas & solemniter consecratas.
3. Mariam Virginem omnium primam vitam perpetuam virginitatis emisse.
4. Ieiunium satisfactionis & penitentia causa conjunctum. Ieiunium naturale præmittendum Communioni.
5. Miracula ad Sanctorum sepulchra & memorias verè fieri solita.

6. Ven-

Facula
Heceti-
gotum.

6. Venerationem item, mirificamq; virtu-
tem Reliquiarum sacrarum, & apparitiones de-
functorum.

7. Essentiale primum beatitudinis conferri
animabus ante diem resurrectionis.

8. Tempa non ad solam verbi predicatio-
nem, sed ad officium etiam divinum, & Sacrifi-
cium, & Sanctorum cultum erecta fuisse, & ibi fe-
sta celebrata.

9. Pretiosissima reconditoria sanctorum Re-
liquiarum.

10. Abdias hic Christum vidit adhuc in
carne mortalem.

11. S. Andrea Apostoli præclarum testimo-
nium de Sacrificio quotidiano Altaris.

1.
Ex Ab-
dia Sacri-
ficium
Missæ &
velamen
virginum.

ABDIAS, Simonis & Iudæ A-
postolorum discipulus, edi-
dit historiam Apostolicam, quam
Iulius Africanus vetustissimus
Scriptor Latinam fecit, atque in
decem libros digessit; asserens in
Præfatione, ipsum Abdiam vidisse
Salvatorem nostrum **I**ESUM
Christum in carne. Hic igitur
Abdias septimo libro, ubi expli-
cuit, uti sanctus Matthæus Apo-
stolus velamen capiti beatæ Iphi-
geniæ virginis, compluriumque
aliarum virginum, imposuit, &
eas oratione ad Deum fusa conse-
cravit, statim præclaram Liturgiæ
Missæ (quam nunc infani fanatici-
que hæretici vehementer im-
pugnant & execrantur) mentio-
nem facit, dicens: *Cum respondi-
sent, Amen, & mysteria Domini ce-
lebrata ac Missam suscepisset om-
nis Ecclesia, retinuit se, ut juxta
altare, ubi Corpus ab eo fuerat Chri-
sti confectum, illic martyrium Apo-
stolicum exultaret. Itaque non mul-
to post expansis manibus orantem,
speculator, missus ab Hirtaco, à tergo
punctam unius gladii ictu feriens,
Apostolū Mariyem Christi effecit.*

Paulo infrà Abdias ita loqui-
tur: *Iphigenia sacratissima virgo
Christi, quidquid in auro & argen-
to ac gemmis habere potuerat, hoc
totum Sacerdotibus contulit, & omni
Clero, dicens: Postquam dignam
Apostolo Christi fabricaveritis Ec-
clesiam, quidquid superfuerit, pau-
peribus erogabitis. Et supra nar-
rat Abdias, ipsum Matthæum A-
postolū revocasse ad vitam mor-
tuum Regis Æglippi & Reginæ
Eupheniæ filium: propter quod
signum cum multa ei dona offer-
rentur, iussit ut illis divenditis,
templum Domino Deo ædifica-
retur; quod & factum est. Scribit
igitur Abdias hæc verba: *Ervo-
cavit nomen templi Matthæus, Re-
surrectio, quoniam per resurrectio-
nem occasio adificationis extiterat.
Sedit autem in Ecclesia illa Mat-
thæus annis viginti tribus, & consti-
tuit Presbyteros ac Diaconos, & per
civitates ordinavit Episcopos, &
multas construxit per loca diversa
Ecclesias. Item in fine libri sexti
loquens Abdias de Basilica quam
Xerxes Rex beatis Apostolis Si-
moni & Iudæ statim post marty-
rium eorum exstruere cœperat,
ait: *Facta est huius fabrica adificatio
per annos tres continuos, & consum-
mata die natalis Apostolorum, &
die coronationis dedicata. Quinto
autem libro exponens, ut in E-
pheso Aristodemus, idolorum
Pontifex, maximis miraculis
permotus accesserit cum multis
aliis ad Ioannem Evangelistam,
atque ad pedes ejus prociderit,
loqui-***

2.
Ex eo-
dem Ec-
clesiæ
dedica-
tio in ho-
norem
Dei &
Sancto-
rum.

Facula
Hæreti-
corum.

loquitur in hunc modum: *Eos ille suscipiens, orationem cum gratiarum actione obtulit Deo, præcepitq; eis unius hebdomada ieiunium: quo expleto, baptizavit eos in Nomine Domini nostri IESU Christi, Patrisq; eius omnipotentis, & illuminatoris Spiritus sancti. Qui cum baptizati fuissent, fregerunt omnia simulacra, & fabricaverunt Basilicam in nomine sancti Joannis, in qua & ipse Joannes assumptus est. Discant hinc hæretici, templum Deo Sanctisque ejus ritè dedicari, & Ecclesiæ Apostolicæ id facienti insultare atque oblatrare definant.*

3.
Deipara
prima vo-
lit vir-
ginita-
tem, ut
asserit
Abdias.

Octavo ejusdem Abdiæ libro, Bartholomæus Apostolus instruens in fide Christiana Polymium Regem, dicit, Mariam virginem Deiparam votum virginittatis Deo obtulisse. Ita enim ibi loquitur: *Hec virgo (Maria) servanda virginittatis votum prima DEO omnipotenti vovit. Prima inter feminas hoc constituit in corde suo, ut diceret, Domine, offero tibi virginittatem meam; cum hoc à nullo homine nec verbo didicisset, nec exemplo ad imitationem invitata constituisset, ut virgo pro amore Dei specialiter permaneret. Hæretici hæc audientes, erubescant; qui castittatis & continentix votum improbè suggillant. Nam & Iphigenia, aliæque virgines quæ à beato Matthæo velamen acceperunt, & consecratæ sunt (ut suprâ dictum est) virginittatem suam Deo devoverant.*

Ceterum tertio Abdiæ libro narratur uti Andreas Apostolus, dum Corinthi esset, oraverit Deum ac jejunaverit pro conversione & salute cujusdam Nicolai senis, qui ad ultimam usque ætatem suam libidini & scortationibus deditus fuerat; ubi verba ista legimus: *Vox de celis delapsa est, dicens: Obvines, Andrea, pro senè. Sed sicut tu ieiunus fatigatus es, ita & ipse studeat per ieiunium salvari. Et vocans eum, predicavit ei Apostolus abstinentiã. Et paulò post dicitur: Nicolaus rediit ad domum suam, & omnia quæ habebat distribuit indigentibus. Ipse quoq; multum se excruciat, ita ut per sex menses nihil aliud quàm aquam acciperet, & panis arido vesceretur. Igitur exacta digna penitentiã, haud ita multo post senex iste excessit è saculo. Hæc ibi. Itidem libro quinto habetur, quæ admodum Ioannes Apostolus juvenem quemdam, qui post susceptum Baptisma princeps latronum factus fuerat, perquisierit, & inventum ad salutarem cordis contritionem sanctasque lacrymas commoverit; atque ibi hæc verba sunt scripta: *Ad Ecclesiam eam revocavit, & indefinenter pro eo orationes profundens, & cum ipso pariter ducens crebra ieiunia, indulgentiam à Domino expetebat. Porro sexto libro ista de Jacobo Apostolo (qui frater Domini dictus est) recitantur: *Vinum & siceram non bibit, sed neque animal manducavit. Et infra additur: *Ja-****

4.

Ieiunia
imposita
peniten-
tibus idè
tradit

Facula
Hæreti-
corum.Iphigenia
necesse
præmi-
tendit
Ceterum
quintum5
Ad S
Hære-
mem
seu fa-
stra
mire
la, a
dece

Picula
Hæreti-
corum.

sejunium
naturalis
pœnitentiam
Communio
vini.

Ad San-
ctum
memoria
seu sepul-
chro fieri
miracu-
la, idem
dicit.

puli indulgentia, ira orando callos faceret in genibus ad modum Cameli, semper genua flectendo, nec unquam ab oratione cessando. Et libro septimo Matthæus Apostolus coram Hirtaco Rege concionem habens, inter alia dicit: Diebus certis, sive Quadragesima, sive legitimorum ieiuniorum temporibus, ab esu carniū qui non abstinerit, crimen incurrit. Neq; verò manducare crimen est: sed incongruè manducare, peccatum est. Deniq; si aliquis prius cibum carnalem accipiat, & postea ipso die, quo jam cibo naturali refectus est, cibum spiritualem (videlicet sacram Eucharistiā) sumat, ex utroque cibo reus criminis & inhonestatis & presumptionis efficitur: non idè quia manducavit, sed quia contra ordinem, & contra iustitiam, & contra regulam DEI, cibo carnali prius refectus est. Hæc ibi. Quid ad hæc omnia dicent hæretici huius temporis, qui abstinentiam, sejunia, pœnitentiæ laborem, atque orationis studium parvipendentes, fidem nescio quam bonis operibus minimè exornatam sufficere asserunt, quique traditionibus Apostolicis, ac sanctis Ecclesiæ decretis superbè conculcatis, quovis tempore & quibuslibet diebus indiscriminatim carnibus vescuntur?

Libro quinto, postquam Abdias dixit Joannem Apostolum se se vivum in sepulchro deposuisse, iussitque ut operiretur à discipulis, addit hæc verba: Protinus manna exiens de sepulchro apparuit

cunctis, quam usq; hodie gignit locus iste: & sunt virtutes, per orationes ejus, frequentes. Hic ab omnibus infirmitatibus egroti liberantur, & periculis eximuntur, & precum suarum quisque consequitur effectum. Ex quibus verbis beati Abdias liquet, quàm delirent & insaniant hæretici, dicentes, Sanctos hac vita defunctos nihil posse, ob idque à fidelibus invocandos non esse. Rursum ipse Abdias in fine decimi libri, loquens de corpore beati Philippī Apostoli jam defuncti, ait: In civitate Hierapoli positum est sanctum corpus ejus: in cuius tumulo post aliquantos annos due sacra virgines filie ejus, dextrâ levâq; sepulta sunt. Ubi præstantur beneficia Dei, orante Apostolo, omnibus qui credunt, &c. Etiam hinc probamus Sanpost mortem suis orationibus nobis impetrare beneficia.

Idem Abdias in calce noni libri, postquam descripsit mortem beati Thomæ Apostoli, hæc verba de Mesdeo Rege subiicit: Cum Mesdei filius correptus esset à demonio, nec quisquam, qui eum sanaret, posset inveniri, successit huiusmodi Mesdeo sententia, ut diceret: Vado & aperio sepulchrum, & tolens ossa de corpore Apostoli, suspendam filio meo, & curabitur. Ascendebat igitur secundum cogitationes suas Mesdeus ad montem: & revelavit ei se Thomas, dicens: In viventes non credidisti, & in mortuos credis? Sed ne timeas; miserebitur & tui Dominus Iesus, & exhibebit tibi

6.
Mirificas
virtutes
Reliquiarum
sanctorum
ex Ab-
dias.

G g g g visce-

Facula
Hæreti-
corum.

viscera misericordie sue, propter bonitatem suam. Verum ubi ascendit Mesdeus, reserato sepulchro, ossa invenire non potuit: quia jam priorem Reliquias sanctas quidam de fratribus rapuerant, & in urbe Edeffa sepelierant. Ea tamen quacunq; Rex in sepulchro reperit humi vel stercoreis, supra que jacuerant Reliquia Apostoli, auferens Mesdeus, & alligans filio suo, ait: Credo tibi Christe nunc, quia recessit a me ille qui hominum turbat affectus, ne ad te videndum summa prope ratione contendam. Itaq; ubi suspendit illa puero, statim sanatus est ex illa hora: & factum est gaudium magnum inter fratres super conversione Regis ad Regem celestem Christum Iesum Dominum nostrum. Notanda sunt quæ hic dicuntur de sacris Sanctorum Reliquiis, quas hæretici nunc nihili pendunt, & nulla veneratione à fidelibus prosequendas esse garrunt. Notandum etiam, quod Apostolus jam defunctus apparuerit Mesdeo Regi: nam hæretici huius temporis non credunt fieri huiusmodi apparitiones defunctorum cum tamen Evangelium apertè asserat, Moysen apparuisse Apostolis quando Christus transfiguratus est.

Appari-
tio defun-
ctorum.

Matt. 17

7.
Beatis-
simo ani-
mæ ante
diem ju-
dicii, te-
ste Ab-
dia.

Paulò suprâ scribens Abdias, ut ipsè Thomas Apostolus fuerit sepulturæ datus, ait: Eum cum lacrymis sepelierunt fratres in sepulchro Regio, in quo Reges priores sepulti sunt, pretiosis & plurimis amictum odoribus atque indumentis. Apparuit autem confestim

Siforo & Zazani, qui recusabant in urbem ire, & tota die ad sepulchrum sedebant: atque illis dixit: Quid sedetis custudentes me? Ascendi, & recepi omnia quæ speravi. Hæc tibi. Si Thomas receperat ea, quæ speraverat, utique in cælo erat, & Deum videbat, quod plerique hæretici huius temporis negant alicui sancto obtingere ante resurrectionis ac iudicii diem.

Libro septimo Abdias, enarratâ nece beati Matthæi Apostoli, scribit, Presbyteros, Diaconos, & alios Clericos cum discipulis sancti Apostoli dixisse hæc verba: Celebremus omnes cum gaudio martyrium Apostoli. Unde liquet, ritè celebrari natalitia ac festa Sanctorum. Nos hic ponemus pauca quæ Simeon Metaphrastes de beato Joanne Evangelista scribit. Postquam enim enarravit, uti ille dilectus Apostolus sese coram discipulis suis in sepulchrum effossum substrato pallio demisit, ac spiritum DEO reddidit, statim subiungit: Hoc die, quo ista contigerunt, splendidus huic Theologo celebratur Ephesi conventus ex omni genere & ætate, qui astrorum splendorem imitetur. Præterea in hoc sacro loco, ad quem hic cum pallio declinavit, minutus quidam pulvis manat exoritur, cuius accedenti medelam ab omni morbo suppeditans. Cum igitur in nocturnis laudibus festi ipsius, ab his qui in eo templo ministrant, tradatur cæteribus ad hoc congregatis, non exhauritur; sed quo amplius hauriunt, eo amplius manat.

8.
Festa San-
ctorum
agnoscit
Abdias,
& immo
pla ad
Iacobi
creta.

9. Iean-
nibus an-
gelista se
pulchro

Facula
Hæreticorum.
manat. Hæc ille. Notandum quòd dicit, in nocturnis laudibus festi ipsius: Neque enim templa ob hoc solum erecta sunt, ut in eis verbum Dei prædicetur, & Sacramenta percipiantur (quod dicunt hæretici) sed ob id potissimum, ut sanctum Missæ Sacrificium celebretur, & laudes Deo canantur, orationesque offerantur: quemadmodum ipse testatur dicens:

Matt. 22. *Domus mea, domus orationis vocabitur.*

9. In fine sexti libri Abdias ista verba de sacris Apostolorum Simonis & Judæ corporibus ac Reliquiis ponit: *Post tres menses misit Rex Xerxes nuntios in civitatem Sennayr, qui corpora sanctorum Apostolorum ad suam transferrent civitatem, in qua extruere cepit Basilicam. In medio autem sarcophagum, corpora sanctorum Apostolorum portantem, ex argento puro instituit, &c.* Hujusmodi pietatem laudandam nunc damnant stolidi hæretici. Beatus Cornelius Summus Pontifex & Martyr, corpora Apostolorum Petri & Pauli rogatu Lucinæ, nobilissimæ Deoque deditæ matronæ, levavit è terra, & in sacris congruisque locis honorificè posuit, ut ipse scripto testatus est. Simeon Mera-phrastès scribens de corporibus sanctorum Apostolorum Andreae Lucae, & Timothei, loquitur ita: *Iustinianus assumptis Imperii sceptris, hæc sacra Apostolorum corpora thecâ argenteâ concludens, circa altaro vehementi Dei amore re-*

ponit, nempe pretiosa in pretioso conditorio. Porro communi Apostolorum nomine, templum appellatur. Ad quòd sanè omnes qui conveniunt, sanctificationem participant, spirituali implentur gaudio. Hæc ibi. Ecclesia Catholica, ab Apostolis eorumque successoribus edocta, atque à Spiritu sancto illuminata, Sanctos qui jam regnant in cælis cum Christo, ei que perfectè uniti sunt, piè ac studiosè veneratur & invocatur, eosque cohonestat festis, laudibus, templis, imaginibus, cereis, lampadibus, & aliis quibus potest modis, atque eorum sacras Reliquias exosculatur, argentoque & auro exornat, sciens id Deo gratissimum esse. Nam honor Sanctis exhibitus, exhibetur proculdubio ei qui illos sanctificavit. Hæc & Christus eis dicit: *Qui recipit vos, me recipit.* Item alio loco, quanti Sanctos faciat, ostendit his verbis: *Ubi sum ego, illic & minister meus erit.* Ac rursum: *Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus.* Ecclesia igitur cum Propheta Regio læta decantat: *Mihi nimis honorificati sunt amici tui, Deus; nimis confortatus est principatus eorum.*

Diximus supra, Julium Africanum affirmare, quòd Abdias viderit Christum: hoc ipsum expressum est etiam in sexto libro, Vitam Simonis & Judæ Apostolorum complectente, ibi enim habentur hæc verba: *Videntes, omnes infirmitates verbo curari, cæcos il-*

Gggg 2 lu-

Facula
Hæreti-
corum.

luminari, mortuos etiam suscitari in nomine Domini Jesu Christi, universi populi crediderunt, destruentes templa, & Ecclesias extruentes. Ordinavere autem Apostoli in civitate Babylonis Episcopum nomine Abdiam, qui cum ipsis venerat à Judæa, qui & ipse viderat oculis suis Dominum. Et repleta est civitas Ecclesiis. Hæc ibi. Quia verò nonnulla ex iis, quæ in historia Apostolica posita sunt, videntur desumpta ex Egesippo vel aliis, qui Abdia posteriores fuerunt: verisimile est, Julium Africanum non ex solo Abdia decem libros illius historiæ collegisse. Credimus tamen, majorem ejusdem historiæ partem ex scriptis Abdia (qui & ipse ex aliorum libellis pleraque mutuatus erat) depromptam esse. Sed etsi ea, quæ narrat Africanus, non fuissent prius scripta ab Abdia, ne sic quidem pavipendi deberent, cum idem Africanus sit auctor fide dignus, & per vetustus: nam vixit eo tempore quo florebat Origenes, ut Histocici Ecclesiastici referunt.

II.
S. Apосто-
li An-
drea ir-
refragabi-
le testi-
monium
de Sacri-
ficio Eu-
charisti-
æ.

Pium esse judicamus hinc ad-
jungere sanctissima aliquot verba,
quæ Presbyteri & Diaconi A-
chaicæ narrans Andream Aposto-
lum de Missæ Sacrificio & Eucha-
ristia (antequam ad supplicii lo-
cum duceretur) dixisse. Illi enim
ejus passionem, quam coram posi-
ti viderant, scipserunt. Cum igitur
Proconsul Ægeas beatissimo
Andreæ persuadere niteretur, ut
diis sacrificaret, respondit An-

dreas: Omnipotenti DEO, qui nū-
nus & verus est, ego omni die sacri-
fico. Non thures fumum, nec tauro-
rum mugientium carnes, nec hirco-
rum sanguinem, sed immaculatum
Agnum quotidie in Altari crucis
sacrifico, cujus Carnes posteaquam
omnis populus credentium mandu-
caverit, & eius Sanguinem biberit,
Agnus qui sacrificatus est, integer
perseverat & vivus. Et cum verè sa-
crificatus sit, & verè Carnes eius
manducate sint à populo, & verè
Sanguis eius sit haustus, tamen (ut
dixi) integer permanet, & im-
maculatus & vivus. Hæc sancti
Andreæ verba prorsus disti-
pant omnes blasphemias, quibus
hæretici hujus tempestatis sacra-
mentum Eucharistiam divinumque Missæ
Sacrificium impetunt. Sanctus
item Marcellus Petri Apostoli disci-
pulus & Martyr Christi, descri-
bens vitam beatissimæ virginis
Petronillæ, ipsius Petri Aposto-
lorum Principis filia, quam Flac-
cus quidam Romanus Consul, ob
incredibilem ejus pulchritudi-
nem, cupiebat sibi uxorem ad-
jungere, sed illa mori potius, quàm
homini mortali nubere optabat,
hæc inter alia dicit: *Acceptorium
dierum spatio, virgo sancta ieiuniis
& orationibus occupabatur, habens
sanctam virginem Feliculam col-
lactaneam suam secum. Tertia ita-
que die veniens ad eam sanctus Ni-
comedes Presbyter, celebravit myste-
ria Christi (hoc est, Missam divi-
nissimam) Virgo autem sacratissi-
ma mox ut Corporis Christi Sacra-*

Et san-
cti Mar-
celli.

Facula
Hæreticorum
tum accepit, reclinans se in lectulo,
emissu spirituum.

CAPUT IV.

Ex scriptis S. Dionysii Areopagita,
& aliorum.

1. S. Dionysius describit caerimonias sacras à beatis Apostolis traditas;
2. Ritus item solennes Sacrificii altari, seu Missæ;
3. Sacramenti etiam Confirmationis, & Consecrationis altarium;
4. Item consecrationem Sacramentalem ministrorum Ecclesiasticorum;
5. Monachorum quoque benedictionem, & per solennes ritus velut inter res sacras assumptionem;
6. Solennes præterea sepultura ritus, cum officio ac Sacrificio & oratione pro defunctis;
7. Baptismi etiam parvulorum traditionem;
8. B. Dionysium vidisse Apostolos, & esse illum ipsum, cuius meminit Lucas in Actu.
9. Eius martyrium in Gallis, veneratio & miracula ad Reliquias ejus facta notantur.

DIONYSIUS Areopagita, Beati Pauli Apostoli discipulus, Martyrque inclytus, quem ipse Paulus ad Christianam fidem convertit (uti Lucas in Actis Apostolorum testatur) in libro de Ecclesiastica Hierarchia ad Timotheum scripto, luculentissime explicat venerabilis ritus, qui ex Apostolorum traditione illis temporibus observabantur in Ecclesiasticis ac sacris rebus. In cujus libri initio ita de Apostolis, primis ducibus Sacerdotalibus functionis, scribit: *Primi illi Sacerdotalis muneris duces, cum ex summa super substantialiq; Deitate sancti muneris plenitudinem percepissent, & id ipsum deinceps proferre & propagare à divina bonitate missi essent, ipsiq; (ut qui transissent in Deum)*

posterios ad divina provehere affectim cuperent, visibilibus signis celestia Sacramenta texerunt. Ac paulò post: *Summa illa & supersubstantialia partim scriptis, partim non scriptis institutionibus suis nobis tradiderunt. Et infra alloquitur Timotheum his verbis: Eminentissimam Pontificalis muneris rationem nemini tradas, præterquàm aequalibus tuis Reverendissimis Præsulibus, qui sacra tractant ac perficiunt. Hæc Dionysius. At hæretici nunc præcellentissimum munus Ordinem Sacerdotalem contemnunt atque conculcant. Quapropter ipsi quidem videntur esse canes & porci illi, quos Christus in Evangelio designavit, dicens: *Notite dare sanctum canibus, neque mittatis margaritas vestras ante porcos, ne forte conculcent eas pedibus suis.**

Postquam Dionysius in eodem libro pulcherrimè exposuit ritus sanctissimi Baptismatis, tractat de ritibus conficiendæ Eucharistiæ, id est, de ritibus illius celestis Sacrificii, in quo Sacerdos juxta institutionem Christi proferens hæc verba, *Hoc est Corpus meum, Hic est calix Sanguinis mei, &c.* ipsam sacrosanctam & augustissimam Eucharistiam conficit. Loquitur ergo Dionysius in hunc modum: *Opera pretium est illam (videlicet Eucharistiam) exponere, & eius veluti corporalia lineamenta describere: tum verò ubi eam ex auctoritate Scripturæ Sacerdotaliq; institutione didicerimus, ad il-*